

Datum van inontvangstneming : 10/04/2020

Zaak C-112/20

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

28 februari 2020

Verwijzende rechter:

Raad van State (België)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

6 februari 2020

Verzoekende partij:

M. A.

Verwerende partij:

Belgische Staat

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIe KAMER

ARREST

[OMISSIS]

In de zaak: **M. A.**,
[OMISSIS]

tegen:

Belgische Staat
[OMISSIS]
[Or. 2]

I. Voorwerp van het verzoekschrift

Bij verzoekschrift, ingediend op 15 maart 2019, heeft M.A. verzocht om cassatie van [een] arrest [OMISSIS] van [21 februari 2019] van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen [OMISSIS].

II. Procedure voor de Raad van State

[OMISSIS] [procedure]

III. Relevante feiten voor het onderzoek van de zaak

Uit de vaststellingen van het bestreden arrest blijkt dat verzoeker op 24 mei 2018 een bevel om het grondgebied te verlaten heeft ontvangen met vasthouding met het oog op verwijdering, evenals een inreisverbod, dat de volgende dag is betekend. Uit deze beslissingen blijkt dat verzoeker heeft verklaard een Belgische partner te hebben en een in België geboren dochter. Er blijkt ook uit welke misdrijven hij heeft begaan en dat derhalve „de betrokkene door zijn gedrag beschouwd wordt als een gevaar voor de openbare orde”.

Het bestreden arrest heeft het beroep tot nietigverklaring van deze beslissingen verworpen. **[Or. 3]**

IV. Enig middel

Standpunt van verzoeker

Verzoeker ontleent een enkel middel aan schending van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, de artikelen 7, 24 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, de artikelen 7, 39/2, 39/56, 39/65, 62, lid 2, 74/11 en 74/13 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van het beginsel ter waarborging van het belang van het kind, het evenredigheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

In zijn eerste grief verwijt hij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen diens oordeel dat de grief die ij ontleent aan schending van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zonder belang is omdat hij niet preciseert dat hij handelt namens zijn minderjarige kind. Na aanhaling van artikel 74/13 van de hierboven genoemde wet van 15 december 1980, preciseert hij dat zijn nakomeling geen vreemdeling is, geen adressaat is van de bestreden bestuurshandelingen en dus niet procesbevoegd is. Naar zijn mening is het voor de verdediging van het belang van het kind niet nodig dat hij namens zijn kind in rechte optreedt.

In zijn tweede grief merkt verzoeker op dat in het bestreden arrest is geoordeeld dat „voor wat betreft de vermeende schending van artikel 74/13 van de wet, hoewel die bepaling verweerder verplicht om bepaalde elementen in overweging te nemen, deze hem niet verplicht om zijn beslissing ter zake te motiveren”. Volgens verzoeker schendt deze overweging de in het middel genoemde bepalingen, die vereisen dat administratieve beslissingen rechtens en feitelijk worden gemotiveerd.

Hij betoogt overigens betreffende de vaststelling dat „in dit geval, verweerder in de bestreden bestuurshandelingen rekening heeft gehouden met het gezinsleven van verzoeker” dat die vaststelling „logisch niet volgt uit de voorgaande vaststelling”, aangezien de rechter niet had verklaard dat „het gezinsleven los van de motivering van de beslissingen in overweging was genomen” en dat de vaststelling „strijdig is met punt 4.3.3 van het arrest, waarin de rechter vraagtekens stelt bij de motivering van de beslissingen waarbij verweerder meent dat niet op geldige wijze is vastgesteld dat verzoeker en diens kind een gezinsleven leiden”.

In zijn derde grief bekritiseert hij punt 4.3.3 van het arrest en betoogt hij dat de daarin vervatte overwegingen, *quod non*, hadden moeten leiden tot nietigverklaring van de bestreden handelingen.

In zijn vierde grief betoogt hij dat de verwijzing van de eerste rechter naar een arrest van het Europees Hof voor de rechten van de mens irrelevant is. Naar zijn mening gaat het, in tegenstelling tot de in dat arrest beoordeelde zaak, hier om een negatieve verplichting om niet uit te wijzen en niet om een positieve verplichting om het verblijf toe te staan. Volgens verzoeker kon „[d]erhalve, in tegenstelling tot wat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geoordeeld, van verzoeker niet worden geëist dat hij een **[Or. 4]** zeer uitzonderlijke omstandigheid zou inroepen om aan te tonen dat zijn verwijdering van het grondgebied gedurende drie jaar schade toebrengt aan zijn gezinsleven, dat wordt beschermd door artikel 8 EVRM (en door de artikelen 7 en 24 van het Handvest)”.

Verzoeker klaagt vervolgens dat het arrest geen uitleg bevat hoe het evenredigheidsbeginsel is nageleefd, terwijl in het beroep werd bestreden dat dit was gebeurd. Hij zet voorts uiteen dat zijn kind, om het gezinsleven met hem voort te zetten, gehouden is het grondgebied van de Unie te verlaten en het daarmee het effectieve genot wordt ontzegd van de belangrijkste aan de status van burger van de Unie ontleende rechten.

[OMISSIS] [door verzoeker in het hoofdgeding voorgestelde prejudiciële vragen]

Beslissing van de Raad van State

Wat het eerste onderdeel betreft, bevat het bestreden arrest de volgende passage:

„4.1. Aangaande het enige middel ziet de Raad om te beginnen niet het belang van verzoeker bij de grief ontleend aan schending van artikel 24 van het Handvest, aangezien hij aangeeft niet te handelen namens zijn minderjarige kind.”

De bestuursrechter oordeelt op impliciete maar duidelijke wijze in punt 4.2.3 van het bestreden arrest, dat slechts rekening moet worden gehouden met het belang van het kind indien de betrokken bestuurlijke beslissing uitdrukkelijk op dat kind is gericht en indien die beslissing namens het kind wordt aangevochten voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. **[Or. 5]**

Verzoeker betoogt integendeel dat het voornoemde artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 de verplichting bevat om rekening te houden met het hoger belang van het kind indien een verwijderingsbeslissing wordt genomen tegen een van zijn ouders, „zonder dat die eis beperkt blijft tot beslissingen betreffende een kind”.

De kritiek heeft betrekking op de uitlegging van bovengenoemd artikel 74/13, dat een omzetting vormt van artikel 5 van richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven.

Alvorens de verschillende grieven van verzoeker verder te onderzoeken, dient het Hof van Justitie van de Europese Unie de prejudiciële vraag te worden gesteld zoals verwoord in het dictum, betreffende de uitlegging die dient te worden gegeven aan de verplichting om rekening te houden met het belang van het kind zoals bepaald in voornoemd artikel 5 van richtlijn 2008/115/EG van 16 december 2008 en de omvang van deze verplichting.

[OMISSIS] [irrelevante elementen]

OM DEZE REDENEN

BESLIST DE RAAD VAN STATE:

Artikel 1.

De behandeling van de zaak wordt geschorst.

Artikel 2.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt de volgende prejudiciële vraag gesteld:

„Dient artikel 5 van richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven, dat de lidstaten verplicht om bij de tenuitvoerlegging van

de richtlijn rekening te houden met het belang van het kind, gelezen in samenhang met artikel 13 van die richtlijn en de artikelen 24 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aldus te worden uitgelegd dat het vereist dat rekening wordt gehouden met het belang van het kind, burger van de Unie, ook al is het terugkeerbesluit uitsluitend ten aanzien van een ouder van het kind vastgesteld?”

[OMISSIS] [Or. 6]

[OMISSIS] [procedure]

[OMISSIS] [procedure en samenstelling van de rechtsprekende kamer]